

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

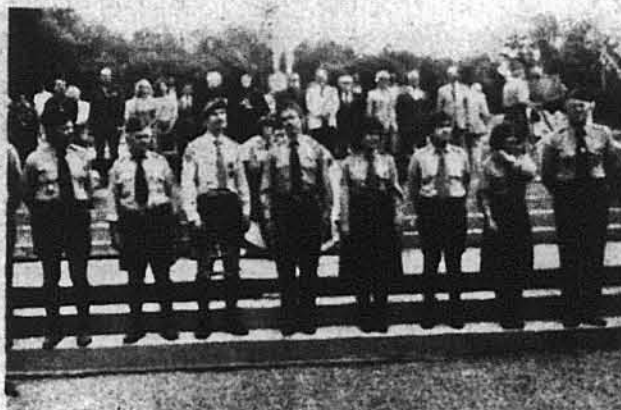
UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація:
"Свобода", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250

PIK LXXXVI. 4. 202. ДЖЕРСІ СІТІ І НЬО ЙОРК. ЧЕТВЕР, 6-го ВЕРЕСНЯ 1979 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, SEPTEMBER 6, 1979 No. 202. VOL. LXXXVI.

УКРАЇНЦІ ЗСА І КАНАДИ ЗАКІНЧИЛИ ВАКАЦІЙНИЙ СЕЗОН БАГАТОПЮДНИМИ З'ЇЗДАМИ Й ІМПРЕЗАМИ ПІД ЧАС СВЯТА ПРАЦІ

В ЕЛЛЕНВІЛІ ВІДБУВСЯ
28-ий ВСЕАМЕРИКАНСЬКИЙ
МАНІФЕСТАЦІЙНИЙ ЗДВИГ
СУМ-А

Під час дефіляди сумських осередків. Перший ряд: Команда Здвигу, а за нею члени Почесної Президії.

Елленвіл, Н. Й. — В кінці минулого тижня, від 1-го до 3-го вересня, під час триденного Свята — Дня Праці, тут на власній Оселі відбувся під гаслом „Честь і слава борцям за волю України” 28-ий Всеамериканський Маніфестаційний Здвиг Співки Української Молоді Америки. Цією маніфестаційною зустріччю Співка відзначила 320 років бою під Конотопом, 50-річчя створення Організації Українських Націоналістів і 20-річчя трагічної смерті провідника ОУН с.п. Степана Бандери, який загинув від кулі агента КГБ 15-го жовтня 1959 року.

Всеамериканською Зустріччю керувала покликання Крайовою Управою СУМ-А Команда, яку очолював сумський і студентський діяч Роман Зварич.

У суботу, 1-го вересня, в 12:30 по полудні офіційно відкрито Зустріч-Здвиг, хоч уже в п'ятницю, 31-го вересня, напередодні відкриття відбулася товаришська забава, до якої пригравала оркестра „Іскра”.

Після офіційного відкриття в 2-й годині по полудні почалися елімінаційні спортивні змагання між молодіжними осередками СУМ-А.

Вечором в 7:30 розпочалася перша мистецька програма, в якій взяли участь: духовна оркестра „Трембіта” ОСУМ з Монреалю під диригентурою Юрія Кулиничка; Танцювальний ансамбль „Одеса”, мистецький керівник Петро Луцишин, ОСУМ-А в Сиракузах; Танцювальний ансамбль при ОСУМ-А з Бостону; Танцювальна група під керівництвом М. Солти при Осередку СУМ-А в Філадельфії; хор „Жайворонки” під диригентурою проф. Лева Струтацького і при аккомпанементі Соні Шерек і танцювальний ансамбль „Верховинці” під мистецьким керівництвом хореографа Олега Гензи з Осередку СУМ-А в Нью-Йорку, як також солістка Оля Гріняк; Танцювальний ансамбль під керівництвом Романа Стеткевича (акордеоніст М. Деревляник) при Осередку СУМ-А в Пассейку та таборовий хор під керівництвом проф. Рома-

В Нью-Йорку помер бл. п. Іван Мартинюк, автор книжки „Мос село Ценів”.

Нью-Йорк, Н. Й. — У середу, 5-го вересня 1979 р. коли це число газети вже було на пресі, напіла вістка, що тут відійшов у Вічність на 71-му році трудо-

любивого життя один з визначних громадян, автор книжки „Мос село Ценів”, член Українського Народного Союзу у 5-му Відділі, та член багатьох інших су-

спільно-громадських організацій бл. п. Іван Мартинюк.

Покійний народився в с. Ценів, Бережанського повіту Тернопільської області. В останніх роках бл. п. І. Мартинюк хворів на серце, але не переривав громадської й іншої діяльності, аж до часу своєї несподіваної смерті. Дати похоронів ще не устійнено.

СОЮЗІВКА ГОСТИЛА ТИСЯЧІ ВІДВІДУВАЧІВ, ЗОКРЕМА МОЛОДЬ, ПІД ЧАС ЗАКІНЧЕННЯ ЛІТНЬОГО СЕЗОНУ

Союзувка. — Тисячі відвідувачів, зокрема молодь, з усіх закутків ЗСА й Канади дослідили облягати цю оселю УНСоюзу під час довгого вікенду з нагоди Свята Праці від п'ятниці до понеділка, 31-го вересня до 3-го вересня, насолоджуючись гарною хоч і парною погодою, різноманітними культурно-розваговими програмами, спортивними змаганнями, добрими оркестрами, які пригравали їм до танців у вечірні години, та товаришескими зустрічами у затишних алейках оселі.

Коли на тенісних кортах Союзувки чергувалися розгрівки за індивідуальні першества Української Спортової Централі Америки й Канади (УСЦАК) і за нагороди УНСоюзу, „Свободи”, „Українського Тижневика” і Союзувки, то на одному з відвідувачів корти стояли в черзі „трійки” і „шістки” молодих змагунок і змагунів, граючи з не меншим зацікавленням, ніж ті, які відомі нагородами.

У суботу, 1-го вересня, у басейні Союзувки відбулися 23-ті з черги плавацькі змагання за першества УСЦАК і за медалі УНСоюзу, в яких взяло участь понад 40 молодих учасників. Передвісником багатолюдного вікенду було велике число молоді, яка почала розташовуватися на оселі і в її околицях вже в п'ятницю, 31-го вересня. У вечірні години тераса павільйону „Веселка” була заповнена гостями і відвідувачами під час забави під звуки оркестри Союзувки в складі Алек Худолій, Дорко Сенішин і Микола Шварко з вокалісткою Оксаною Трошенко.

У суботу увечері на Союзувку завітала із сусідньої оселі СУМ-А в Елленвіллі, Н. Й., духовна оркестра „Трембіта” з Монреалю під батутною молодого музиколога Юрія Кулиничка. Оркестра виконала ряд українських пісень і композицій для численних зібраних гостей над басейном оселі і на терасі. Після програми відбулися дві забави — на терасі і в залі

Зустрічі й розмови, як і тенісові змагання, продовжувалися у понеділок, хоч багато відвідувачів вже вибиралися домія переважаними автомобілями додому. Перед від'їздом деякі гості вже замовляли кімнати на Союзувку на суботу й неділю, 15-16 вересня, щоб взяти участь у традиційних вже днях УНСоюзу поєдинках з вибором Міс Союзувки та з атракційною культурно-мистецько-спортивною програмою напередодні осіннього сезону.

НА СОЮЗІВЦІ ВІДБУЛИСЬ 24-ТІ ТЕНІСОВІ І 23-ТІ ПЛАВАЦЬКІ ПЕРШЕНСТВА УСЦАК

Союзувка. — Понад 160 змагунок і змагунів з різних місцевостей ЗСА й Канади взяли участь в крайових змаганнях за індивідуальні першества в тенісі і плаванні Української Спортової Централі Америки й Канади (УСЦАК), які відбулися тут у присутності численних глядачів під час довгого вікенду з нагоди Свята Праці від п'ятниці до понеділка, 31-го вересня до 3-го вересня. Ці 24-ті з черги тенісові і 23-ті плавацькі змагання влаштував Карпатський Лещетарський Клуб (КЛК) за нагороду УНСоюзу, „Свободи”, „Українського Тижневика” і Союзувки. Цьогорічні змагання були присвячені 85-річчю УНСоюзу.

Тенісовий Турнір

З уваги на те, що деякі зголошені до тенісового турніру змагунок були вже на Союзувці кілька партій вдалося розіграти ще в п'ятницю, що збільшило корти в суботу для юнаків і юначок, яких було рекордне число — 50, що свідчить про зрос-

Церемонія відкриття тенісних і плавацьких змагань на Союзувці

(Світлина Іван А. Флос)

таючу популярність „білого спорту” серед молоді. У загальному, до турніру зголосилось 124 учасники, а стартувало 117 — на 16,

ФІДЕЛЬ КАСТРО ГОСТРО КРИТИКУЄ АМЕРИКУ НА КОНФЕРЕНЦІЇ „НЕВТРАЛЬНИХ” КРАЇН

Гавана. — Кубинський президент Фідель Кастро відкрив у понеділок, 3-го вересня у столиці Куби Гавані конференцію так званих „невтральних”, насамперед комуністичних або комуністичних країн, 80-хвилинною промовою, яку відчитав із заздалегідь приготованого тексту, при чому, він різко нападав на ЗСА, як джерело всіх сучасних лих міжнародного світу. Найпалкіше Кастро заперечував закид, наче би Куба була „зряддям” Союзувки Союзу: СССР, — казав він, — є приятелем Куби і Куба є приятелем СССР, якому завдякує рятуюнок у часі, коли Кубі погрожувано знищення. Куба, — казав Кастро, — є „соціалістична, радикальна і революційна”, але не пробує накидати свою систему правління іншим країнам. Про прихильність в Африці понад 30,000 війська Куби — не сказав нічого. Кастро таврував також Єгипет, як „зрадника”.

З цього приводу прийшло до першого зудару на тій конференції, бо прихильний заступник міністра закордонних справ Єгипту Гут-

Міністр Даян відбув конференцію з представником Палестинської Визвольної Організації

Тель Авів. — Міністр закордонних справ Ізраїля Моше Даян відбув конференцію з представником Палестинської Визвольної Організації, будучи першим ізраїльським міністром закордонних справ, що відбув офіційну зустріч з представником ПВО, згідно повідомлення Ізраїльського радіо.

Однак, в тому самому дні, прем'єр-міністр Менахем Бегін заявив, що немає жадної зміни у відносинах між Ізраїлем та ПВО.

Держава Ізраїльське радіо повідомило, що Даян відбув двогодинну конференцію з д-ром Агмадом Гамзе Натше, членом Палестинської Національної Ради, в містечку Геброн, на окупованому західному бережжі Йордану. Радіо порівняло Палестинську Національну Радю до „Палес-

ВСЕЛЕНСЬКИЙ АРХИСРЕЙ ІВАН ПАВЛО II БУДЕ У ФІЛЯДЕЛФІЇ

(Офіційний Комюнікат Філадельфійської Архидієцесії)

Святіший Отець Іван Павло II прибуде до Філадельфії 3-го жовтня н. р., о год 2-ій по полудні, літаком на міжнародне летовище. Там офіційно його привітають: Кардинал Іван Круль, губернатор Пенсильванії Дік Торнбург і посади міста Франк Різзо. З летовища Святіший Отець переїде автоматом по черзі міст при вул. Джард до вул. Брод і, зі швидкістю 15 миль на годину, до катедр св. Верховних Апостолів Петра і Павла, при вул. 18-й і Бенджамін Френклін Парквею. У катедрі о год 4-ій по полудні Папа відслужить Божественну Літургію і виголосить проповідь. Після Богослуження переїде Парквеєм і Вест Рівер Драйв до резиденції Кардинала І. Круля, де заночує. Уміжчас відвідає римокатолицьку Семінарію св. Чарльса.

У четвер, 4-го жовтня вранці Папа Іван Павло II відвідає церкву недавно канонізованого, св. Івана Ньюмана.

Опісля Його Святість Папа Іван Павло II відвідає український католицький мітрополітний собор Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії, при 830 Північ Френклін вулиці у Філадельфії.

Українські католицькі Владики на терені ЗСА, а також Владики Закарпатської, Мунгаласької Мітрополії візьмуть участь у зустрічі Святішого Отця у нашому мітрополітичному соборі.

Ціль відвідин Папи є пасторальна. Це велике візирення для нашої Церкви, що її відвідає Вселенський Архисрей, Видимий Голова Церкви, Вікарій Христа на

землі й Верховний Пастир усіх Християн.

Саме цього року минає 90 літ від часу, коли у місті Шенандоа, Пенсильванія, отець Іван Волянський відправив першу Божественну Літургію у нашому обряді. Відтоді релігійне життя постійно зростало і з цього скромного початку масою у ЗСА 6 Епархій нашого обряду, в тому дві мітрополії.

У четвер 4-го жовтня, о год 9-й ранку, Папа відслужить Божественну Літургію у Конвенції Гол для священників і семінаристів та виголосить проповідь про священне служіння.

В год 11-й від'їде з Філадельфії і по короткій зупинці в Дес Мойнес, Айова, прибуде до Чикаго.

У дні 7-го жовтня, у Вашингтоні, Папа відслужить Божественну Літургію на площі коло пам'ятника Вашингтона, а також буде у Білому Домі.

Незабаром повідомимо вірних про процедуру і порядок відвідин у нашій катедрі.

(Закінчення на стор. 4)

КУРС УКРАЇНСЬКОЇ
МОВИ В ОСЕРЕДКУ

В цьому шкільному році, від вересня ц. р., в Осередку української культури й освіти у Вінніпегу, Департамент славистичних наук при Манітобському університеті, провадитиме курс української мови для початківців. Викладачем курсу буде д-р Наталія Аполюк.

Курс української мови (52.091 — Інтрадукторі Юкрейніс) це кредитований університетський курс для тих без засадничого знання мови. Більшість часу буде присвячена для вивчення розмовної мови, і рівночасно будуть вивчені деякі засади граматики.

За дальніми інформаціями можна звертатися до Департаменту славистичних наук при Манітобському університеті на телефон: 474-9370.

Москву. — Представники совєтського уряду продовжують „чистку” книжок на американській книжковій виставці в Москві, де відбувається Міжнародна Книжкова Виставка, обороняючи свою ідею, як „найвище підтвердження свободи слова”.

Покійно немає офіційного вказу, скільки сконфісковано чи звернено американських книжок. Кореспондент „Нью Йорк Таймсу” Антоні Остен, повідомляє, що 11 книжок сконфісковано 3-го вересня, 11 — 2-го вересня. Сім з 13-ти книжок з видавництва „Рендом Гавз” також сконфісковано, та 8 інших видань забрано до цензури.

У виставці беруть участь 1,800 різних видавництв, включно зі совєтськими. Американська група має 251 видавництва, тоді коли в 1977 тільки 73 книжкові підприємства брали участь у виставці.

Згідно з інформацією совєтського уряду, цілком виставки є „поширювати міжнародну виміну книжок та зміцнити обопільно корисні торговельні зв'язки між видавництвами книжок різних країн”.

Борис І. Стукалін, голова Державного Видавничого Комітету та Організаційного Виставкового комітету запитав, чому совєтський уряд конфіскує деякі книжки, казав: „Ми маємо законодавство, що забороняє деякі книжки. Ми не випускаємо книжок, які пропагують війну й расизм, книжки, що мають

Папа Іван Павло II

землі й Верховний Пастир усіх Християн.

Саме цього року минає 90 літ від часу, коли у місті Шенандоа, Пенсильванія, отець Іван Волянський відправив першу Божественну Літургію у нашому обряді.

Відтоді релігійне життя постійно зростало і з цього скромного початку масою у ЗСА 6 Епархій нашого обряду, в тому дві мітрополії.

У четвер 4-го жовтня, о год 9-й ранку, Папа відслужить Божественну Літургію у Конвенції Гол для священників і семінаристів та виголосить проповідь про священне служіння.

В год 11-й від'їде з Філадельфії і по короткій зупинці в Дес Мойнес, Айова, прибуде до Чикаго.

У дні 7-го жовтня, у Вашингтоні, Папа відслужить Божественну Літургію на площі коло пам'ятника Вашингтона, а також буде у Білому Домі.

Незабаром повідомимо вірних про процедуру і порядок відвідин у нашій катедрі.

Москва покликається на „законодавство”; переводить „чистку” книжок на виставці

Москву. — Представники совєтського уряду продовжують „чистку” книжок на американській книжковій виставці в Москві, де відбувається Міжнародна Книжкова Виставка, обороняючи свою ідею, як „найвище підтвердження свободи слова”.

Покійно немає офіційного вказу, скільки сконфісковано чи звернено американських книжок. Кореспондент „Нью Йорк Таймсу” Антоні Остен, повідомляє, що 11 книжок сконфісковано 3-го вересня, 11 — 2-го вересня. Сім з 13-ти книжок з видавництва „Рендом Гавз” також сконфісковано, та 8 інших видань забрано до цензури.

У виставці беруть участь 1,800 різних видавництв, включно зі совєтськими. Американська група має 251 видавництва, тоді коли в 1977 тільки 73 книжкові підприємства брали участь у виставці.

Згідно з інформацією совєтського уряду, цілком виставки є „поширювати міжнародну виміну книжок та зміцнити обопільно корисні торговельні зв'язки між видавництвами книжок різних країн”.

Борис І. Стукалін, голова Державного Видавничого Комітету та Організаційного Виставкового комітету запитав, чому совєтський уряд конфіскує деякі книжки, казав: „Ми маємо законодавство, що забороняє деякі книжки. Ми не випускаємо книжок, які пропагують війну й расизм, книжки, що мають

антисовєтський характер, та поширюють порнографію і книжки, що ображають гідність держав-учасників.”

„Велика більшість придержується тих умов. Скільки книг, однак, що привезли книжки, що йдуть у розріз з нашим законодавством. Згідно з нашими законами, цих книжок не можна виставляти на виставці.”

„Це неправильно твердити, що це є порушення свободи слова. Це є найвище підтвердження свободи слова, бо свобода слова про-

(Закінчення на стор. 4)

40 років тому

Сорок років тому, у першому тижні 1939 року, розпочалося боєві дії, яке ввійшло до історії під назвою Другої світової війни. Воювали у ній в уніформі — статистики вираховували — 16,363,659 збройованих воїнів, — одні для поневолення, інші для оборони себе і своєї батьківщини. Подаване вченими статистиками число жертв Другої світової війни 1,078,162 — далеко не відповідає дійсності: тут ідеться тільки про воїнів, але мільйони винутили з наказу психопата Гітлера, який винайшов „остаточну розв'язку“ жидівського питання у фізичному винищуванні всього жидівського населення в усіх окупованих німцями країнах, — десятки і сотні тисяч цивільного населення винутили на прерізний лад у тому страхотливому періоді, що розпочався скиненням перших німецьких бомб 1 вересня 1939 року на залізничні станції, комунаційні вузли і відкриті міста у Польщі, та закінчився 7 травня 1945 року безастереженою капітуляцією Німеччини, після того, як очманілий манією величності і запаморочений теорією про вищість німців, як „геррен-фольк“, Адольф Гітлер пустив собі в берлінському бункері кулю в лоб.

Ніщо не діється без причини. Але по нинішній день істориків і публіцистів не можуть погодитися, чи причиною вибуху Другої світової війни був препараний текст Версальського договору, який породив у німців гнів до пімєти, чи тією причиною був злочинний Мюнхенський договір з 30 вересня 1938, в якому Англія і Франція погодилися на поділ Німеччиною Чехо-Словаччини, чи був це пакт Ріббентропа-Молотова з 24 серпня 1939 року, офіційно „пакт неагресії“ між гітлерівською Німеччиною і Совєтським Союзом Сталіна, — чи, може, справді був це тільки конфлікт між Німеччиною і Польщею за Гданськ (Данциг) і чи можна було вининити Другу світову війну, коли б Польща погодилися була на німецькі вимоги щодо Гданська. З історичної перспективи і на основі великої вже літератури, проголошених документів і таких авторитетних споминів як Вінстона Черчілля та багатьох інших державних мужів, можна вже з певністю твердити, що Гданськ був тільки другорядною причиною до наїзду Гітлера на Польщу, Францію, Норвегію, Грецію й інші країни, — це була така сама неістотна причина Другої світової війни, як неістотною причиною вибуху Першої світової війни було вбивство австрійського престолонаслідника аркиняк Франца Фердинанда і його дружини в Сараєво 28 червня 1914 року. Правильною причиною була зроджена в божівільній голові Адольфа Гітлера ідея заволодіти над світом і встановлення під кермою Німеччини „миру на 1,000 років“.

Люди не читали „Майн Кампф“, та й ті, що його перечитали не могли повірити, що й автор заохочує здійснювати свої ідеї такими кривавими діями. Заснувавши Націонал-соціалістичну партію спершу з семи членів — Адольф Гітлер став канцлером Німеччини 30 січня 1933 року легально, діставши цей пост з руху маршада Гінденбурга, вигравши демократичним способом парламентарні вибори. Це був історичний доказ, що народні маси можуть помилятися, як теж це був же один історичний доказ, що одна людина може стати благословенням для людства, або її проклятом.

Друга світова війна вибухла, бо не було міжнародного апарату, який міг би протиставитися безглуздім мілітарній агресії Німеччини Гітлера, який разом із другим таким психопатом, Сталіним, ршив був поділити світ між Німеччиною і Росією. Опісля він пішов війною проти Росії, жорстокою політикою Ганса Франка у Польщі, Еріха Коха в Україні та інших подібних ім наставлених в окупованих країнах тиранів зброїлізував проти себе всі народи. — і штовхнув свій народ і свій край до руїни та безсладного покінчення з собою, перейшовши в історію, як божівільний деспот.

Це були страшні часи. Молоді люди і всі ті, які мали щастя пережити роки 1939-1945 поза Європою, не можуть навіть уявити собі, яке це було страхотлив. Закінчилася Друга світова війна трагічною жахом для західних переможців: бо Альянті вигнали диявола вселюбом, а це погана розв'язка. Вигравши війну, ведену на два фронти, проти Німеччини і проти Японії, Рузвельт і його наступник Труман поклали в пахатах у Ялті і Потсдамі під комуністично-совєтську імперію і над світом повисло мариво третьої світової війни. Ліга народів у Женеві виявилася безсилною, беззубою, кволюю і немічною. Об'єднана Нація страшенно нагадує Лігу народів з-перед Другої світової війни. Не дай, Боже, щоб мир був залежний від Об'єднаних Націй! І дай, Боже, щоб Захід, зокрема ЗСА, усвідомили собі, хто є справжнім ворогом миру.

Появилася збірка писань Михайла Сосновського

Торонто. — На початку серпня появилася у серії Бібліотеки Українознавства Наукового Товариства ім. Шевченка 735-сторінкова збірка з писань Михайла Сосновського п. з. „Між оптимізмом і песимізмом“, що охоплює частину його творчості за роки 1968-75. Книжка вийшла у чотирьох невиснаєній смерті автора, видатного українського публіциста і журналіста нашого часу, колишнього головного редактора „Гомону України“ і редактора „Свободи“, відомого зі своїх попередніх публікацій („Україна на міжнародній арені 1945-1965“, „Дмитро Донцов — політичний портрет“).

У 8-ми розділах книжки порушено теми, що стосуються становлення українського народу на рідних землях, питання української зовнішньої політики, імплікацій китайсько-совєтського конфлікту, нових напрямків у міжнародній політиці, Об'єднаних Націй

та актуальних питань практичної політики й ідеології. Багато місця відведено есеям, статтям і деяким доповідям, що займаються проблемами української діаспори в усіх аспектах її життя та шукають заходів, щоб зберегти її на майбутнє. Обкладинка в мистецькому оформленні Якова Гніздовського. Мовну коректуру переклада п-ї Людмили Володяк при допомозі, тепер уже покійного, Вячеслава Давиденка. Ілюстрований додаток виготовив Богдан Говшовський. Передмову до книжки написав Анатоль Камінський, за якого словами „вона є не лише зразком високоякісної публіцистики і журналістики, але й поважним вкладом у розвиток нашої політичної думки“.

Книжку можна замовляти, пишучи на адресу: Okana Sosnowsky 11 B Cannon Rd., Toronto, Ont. M8Y 1R8.

Ціна примірника у твердій обкладинці опраці 16 доларів (і 2 долари на кошти пересилки).

Гаррі Імас

ХЛІБ

ПІСЛЯЖИВНІ РОЗДУМИ ЖУРНАЛІСТА

(1)

День, стомився. Десь за обрієм уже червоніє диск сонця. Ніби простягаючи до нього свої шляхистежини, туди ж за обрієм тягнеться й хлібне поле. Мое поле... Я люблю його й сумую за ним. За запахом молока і жита, диму і спеки. Подумки йду полем. Оглядаюся навколо — лише земля й небо. Та ось праворуч видно машини. Вони вже на чималій відстані від мене. Я зупиняюся, піднімаючи зі стерні золоте зернятко. Схили в ньому спраги й людського поту, надії й суму...

На українській землі до хліба завжди ставилися з повагою. Пам'ятаю, коли по війні був голод і в хаті не було хліба, то й не було пісень у наших селах та містах. А коли хлібороби переборили посуху й наступного літа заколосилася нива, здавалося мені, що раділи не тільки люди, а й раділо небо, раділа земля. На нашій українській землі, де б ви не побували — на Буковині чи Галичині, вздовж берегів Сявчани, чи Буга — скрізь професія хлібороба — найстародавніша та найшанованіша професія...

Не лише в амфорах єгипетських гробниць знаходять зерна пшениці. Недавно українські археологи, які розкопали десятки стародавніх поселень між Дністром і Прутом, схилили свої голови перед шматком печеного хліба, якому не сотня — тисяча літ. Шматок хліба... У кам'яному віці, коли люди ще не знали, що таке метал, вони вже сіяли хліб. Бо немає на мой землі більш важливої справи, ніж ростити хліб, плекати ниву.

Під час одного з останніх відряджень від чернігівської обласної газети мені довелося летіти гелікоптером над Хотинщиною, вздовж берегів Дністра. Два чудових кольори дарував мой землі той серпень: зелений смереків ліс і яблуневі сади, і жовтий колір — колір золотого колоса, колір хліба. І був ще один колір — білий. Димом здіймався він угору над комбайнами, які залишали позаду вимолочені валки... То був хлібний рік України — понад один мільярд пудів хліба дарувала щедрі земля.

І нинішнього року українське поле добре вродило. Але коли у хаті господаря панус безхлібдя, то й діла не буде. Не може одна Україна своїм хлібом годувати інші республіки, що нині під владою Москви. Тим часом вона знову і знову вимагає від Києва збільшити поставки хліба, дати все, що тільки можливо.

З думою про хліб моєї землі оглядаю американські газети. Читаю: Департамент сільськогосподарства повідомив про те, що Совєтський Союз додатково купить 375 тисяч тонн кукурудзи в рахунок цьогорічних поставок. При чому, як свідчать офіційні кола, зерно, що раніше було визначено приватними експортерами як таке, що транспортується за океан, у невідоме місце призначення, нині направлено до Совєтського Союзу.

Отже, знову неурожаї. Що це? Результати безгосподарності, чи тільки погані кліматичні умови стали на заваді?

У совєтській пресі, скажімо, — ані слова. Тим часом продаж американського зерна Москві визначасться солідною цифрою у 13,9 мільйона тонн — 10,8 мільйона кукурудзи і 3,1 мільйона пшениці. Це зерно має бути поставлено до 30 вересня.

У Департаменті сільськогосподарства розраховують, що Совєтський Союз закупить ще більше зерна — близько 15 мільйонів тонн. Чим обумовлені такі прогнози?

Звичайно, несприятливі кліматичні умови, що склалася у Східній Європі і зокрема на значній території Совєтського Союзу, підірвали надії Москви на високий урожай. Коли холодна волога весна раптом змінилася сухою спекою, стало очевидно, що без допомоги капіталістичних Америки чи Канади не обійтись. Нині у ЦК КПСС передбачають, що кількість зернових коливатиметься у межах 170-180 мільйонів тонн, що значно нижче намічених Совєтським Союзом 226 мільйонів. Тож не дивно, що газета „Нью Йорк Таймс“ мала рацію, коли писала: „Якщо прогнози стануть дійсністю, Політбюро ЦК КПСС зіткнеться з новою печукою проблемою“.

Ось чому розрахунки на те, що Москва закупить всі 15 мільйонів тонн зернових, небезпідставні. Йдеться про кукурудзу, а також пшеницю, без яких Совєтському Союзу не збільшити ресурсів м'яса й не поліпшити харчування населення. Враховуючи ці потреби, а також очікуване зниження урожаю зернових у 1979 році, роблять висновки західні експерти, Совєтському Союзу доведеться використати свої золоті запаси і закупити не менше 26 мільйонів тонн пшениці та кукурудзи, подібно до того, як він зробив у 1975 році.

Читаю американські репортажі про хліб. Прогнози, прогнози...

(Продовження на ст. 3)

Любомир Калінін

АРХІТЕКТ В ОБЛИЧЧІ СУСПІЛЬСТВА

(1)

Архітектурна професія є дуже багатогранна. Вона розгалужується на різні спеціалізації, різні напрямки та входить дослідовно в усі галузі життя інших професій, в життя громадян суспільства. Планування архітектурних елементів у просторі впливає на рух-циркуляцію людей у житлових площах, парках, чи містах. Композиція пропозицій простору, його злиття з природою, довкіллям, гама барв, варіанти світла та тіні в поодиноких партіях будови мають вплив на почування живої людини, діють як психологічний чинник у позитивному чи негативному розумінні, впливають навіть на спосіб думання людини. Тому високошкільні архітектурні заведення у навчальних програмах для своїх учнів майбутніх архітектів так багато ваги прикладають ажраз архітектурному плануванню. Більшість об'єктів усієї архітектурної навчальної програми є присвячені архітектурному плануванню, а меншість займають інші предмети, як наприклад архітектурна будівельна інженерія, будівельні матеріали, історія мистецтва, механо-електрика, теорія професійної практики тощо.

Через заангажованість архітекта як професіоналіста в інші галузі громади виникає потреба оцінки взаємного розуміння, виникає потреба плану співпраці. Ця співпраця базується головним чином на спільних ділових інтересах-зручностях архітекта з клієнтом, клієнтами, а часто з цілим будівельним комітетом. Під час такої конференції-зустрічі приходиться інтелектуально зближати між архітектором та його клієнтом. Проктодавець проаналізує спосіб думання та психологічний статус людини, з котрою конферує, її світогляд, уподобання, підхід до архітектури модерної, консервативної, чи сполуки обох. Проктодавець повинен уміло спрямувати

Архипресвітер Сергій Кіндрявий-Пастухів

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ВУЗОЛ

(2)

Від 70 року і аж до початку XX ст. ізраїльтяни в Палестині були цілком незайманим мешкованим фрагментом: в 1900 рр. їх нараховували разом з Самаріями щось коло 15 тисяч. У діаспорі ж прийшло до перетворення по лінії нового напрямку, талмудизму, що племенну і родову свідомість заступив загальним національно-релігійним переконанням. Дуже скоро затратились родоводи, так важні у Старому Завіті, і головним стало уніформоване поєнання Священного писання Старого Завіту — Талмуд. Це привело до перетворення ізраїльтян у новий національно-релігійний комплекс, який з часом став усвідомлювати себе як жидівство. З'явився навіть прозелітизм, на що ізраїльтяни ніколи не хворіли. Коли в середині VIII ст. хозари прийняли жидівство, прийшло до утворення двох різних галузей, які від середньовіччя стали зватися: „сефардім“ на Заході з нащадків ізраїльтян та „ашкеназім“ на Сході з нащадків хозар (хозари — тюрки, несеміти, тепер нараховують: сефардім — півмільйона, ашкеназім — 15,000,000).

Релігійна вибраність Старого Завіту стала перетворюватися в ідею політичної особливості та вирізнення. Релігійність перепелася з політичними аспіраціями настільки, що стала остаточно тільки коначною традиційною формальністю. Під кінець XIX ст., старанням головно Герцля, зформувалася рух відродження, т. зв. сіонізм. Спроби подібних рухів були, шоправда, й раніше, але успіхів не мали. Модерний сіонізм, зформований в Західній Європі жидими „сефардім“, після смерті Герцля був цілковито опанований течією східного жидівства під провідом Гінсберга з Києва. Його версія сіонізму мала прикмети націоналістичного динамізму з нотками утопізму. Він відкинув пануючу мову ішід і поставив вимогу запровадити гібру або інакше єврейську мову. (Може тому деякі кола вимагають називати жидів євреями?). І між іншим, виключення та заселення Палестини, що й почалося від початку нашого століття.

Використовуючи племенну традицію та магометанські закони про землю, перші емігранти-колоністи, головним чином українських та білоруських (російських!) земель легко й дешево опанували земельні площі. Зважаючи на убогість і відсталість автохтонів-арабів, початкова фаза колонізації виглядала як шасливий поворот у житті країн.

Сьогодні ніхто навіть не сміє думати про вирішення Палестинської проблеми від певного часу стоїть яно в центрі світової політики. Забагато інтересів, почуттів та розрахунків скрещується в тій точці, щоб можна було сказати відсутню увесь комплекс на другорядне місце. І задалеко зайшли діючі партнери, щоб видно було якбудь ясну формулу компромісу. Тим більше, що тепер і терези збалансувались. 30 років тому висока цивілізація жидів і висока матеріальна для них підтримка ставили їх яно в положення панів ситуації. Відтоді все радикально змінилось: араби знайшли джерело для фінансової бази, а з цим і шляхи до освіти, цивілізації, політичних та культурних контактів.

Сьогодні ніхто навіть не сміє думати про вирішення Палестинської проблеми від певного часу стоїть яно в центрі світової політики. Забагато інтересів, почуттів та розрахунків скрещується в тій точці, щоб можна було сказати відсутню увесь комплекс на другорядне місце. І задалеко зайшли діючі партнери, щоб видно було якбудь ясну формулу компромісу. Тим більше, що тепер і терези збалансувались. 30 років тому висока цивілізація жидів і висока матеріальна для них підтримка ставили їх яно в положення панів ситуації. Відтоді все радикально змінилось: араби знайшли джерело для фінансової бази, а з цим і шляхи до освіти, цивілізації, політичних та культурних контактів.

Сьогодні ніхто навіть не сміє думати про вирішення

Володимир Барагурський

МУХА, ЧИ МАРІЯ?

(За правильне вживання імен у дописах)

(3)

Читачі, які слідкують за проявами нашого громадського життя, спостерігають, що в дописах, згадках, повідомленнях, заявах, офіційних письмах, які появляються в інформаційній загальній пресі і зокрема в жіночих журналах, що особам жіночої статі дається здрібніле, пестливе ім'я, яке ніколи не вказав на справжнє ім'я, дане згаданій особі під час хрещення, наприклад, Ака, Ока, Ціка, Муха, Зюня, Ліля тощо.

Цей звичай так розповсюдився і закоринився, що навіть жінки інтелектуальні професіоналісти, хоч які вони емансипантки і визнавши „руху визволення жінки“, вживають цих фамільярних пестливих і здрібнених імен, які виглядають доволі комічно, коли перед ними стоїть науковий титул „проф.“, „д-р“... Немислиме, щоб хтось із чоловіків, учених, дослідників, професорів університету вживав такі пестливі форми: Михася,

палестинської проблематики. Усе зводиться до міркувань про способи збереження якогось „статус кво“, тобто тимчасового делікатного балансу, який щораз більше набирає прикмет плінності. Але всім ясно, що колишні такі наступити момент, коли треба буде почати мову про вирішення. Тим то сьогодні так багато й інтенсивно пишеться про цілий комплекс та окремі деталі цієї складної й запутаної проблематики: пишуть жиди в Ізраїлі і поза Ізраїлем, пишуть араби у себе і для зовнішньої інформації, пишуть також різні обсерватори та діючі фігури. Сам список літератури, що її, наприклад, одержують порядком інформації, перебігача, би розміри цієї бесіди. А це ж далеко не все...

На наших очах проходить незвичайний і безпаралельний процес: молоді американські жиди з модерною освітою зформували динамічний рух за призначення Христа справжнім Месією. „Джу фор Джізеє“ з центром в Каліфорнії, впродовж кількох років працюючи випробуваннями способами протестантських нащадків, вони збудували цілком солідну й імпортанту базу і починають посягати на вплив в Ізраїлі. Це могло б мати вплив на далекосяглі та широкі вирішення багатьох запутаних та ускладнених проблем. Могло б, звичайно, не сьогодні, а завтра. Хай Господь допомагає їм задля того завтра!

А вже зовсім глумливо виглядає, коли такі здрібнілі чи пестливі імена або порека подавати в посмертних згадках, подяках (це ж документи часу), чи ними підписуються члени родини покійного. У тому випадку члени родини не повинні теж вживати своїх академічних, професійних чи почесних титулів, бо для померлого вони тільки — дружина, син, донька, а не професор, доктор, інженер, магістер, радник, меценат, директор тощо.

Імена треба подавати в повному звучанні, а не ініціали, зокрема при таких популярних прізвищах, як — Лівські, Рудницькі, Чайківські, Кульчицькі. В таких випадках добре додати ще й „друге“ ім'я, або праймаліні ініціал.

(Закінчення на стор. 4)

(Кінець)

спосіб думання свого клієнта на правильний рейки, бо клієнт може у своїх думках не добачувати пов'язання своїх уподобань з інтегральним виписанням зовнішнього та внутрішнього вигляду даного проекту як цілості. Кладемо акцент на „інтегральність“, бо один з найважливіших архітектів XX століття Франк Ллойд Вайт твердив, що форма повинна слідувати за функцією. У своїй книзі п. н. „Заповіт Франка Ллойда Вайта“ він пише: „мені видається, що органічна архітектура є єдиним наочним доказом цього (архітектурного, Л. К.) модерного мистецтва“. Клієнт знову запинається зі своїм архітектором, його філософією поєнання поодиноких питань, його персональністю, також з виконаними архітектором проектами. Клієнт, як власник даного проекту, повинен добре проаналізувати підбір архітекта як проктодавеця для свого проекту, бо він віддає у руки архітекта поважний капітал, яким архітект повинен уміло ородувати, щоб належно виносяти даний проект у тривкі будівельні матеріали, і надати проєктові відповідної архітектурної естетики.

Як і в інших професіях є краші й гірші, так і в архітектурі є більше й менше творчі архітекти, є архітекти, які спеціалізуються у певних характері будинків, є ландшафтні архітекти. Є також архітекти контрверсійні. Якості роботи контрверсійного архітекта є легше оцінити, але з перспективи часу. На мою думку, контрверсійні архітекти є звичайно добрими архітекторами, рідше геніальними, вже хоча б ажраз через те, що багато не сприймають їхньої мистецької творчості. Для прикладу, з історії мистецтва наведемо прізвище генія Мікель Анджеля, який був всестороннім мистцем, а саме: скульптором, архітектором і майстром. Він ніколи не був контрверсійним. Сучасники Мікель Анджеля називали його наскрізь модерним, божеським. Васарі, письменник і скульптор (1511-1574), який перший почав писати біографії мистців, говорить про Мікель Анджеля, як про найкращого мистця старинних і модерних (тодішніх) часів. Вправді, в другій половині 17-го та у вісімнадцятому столітті декі академічні та церковні круги у Франції почали критикувати Мікель Анджеля, але тільки за неточність біблійних сцен, проте ніколи не критикували його мистецької якості. В музичному світі таким великим

генієм був Бетховен. Згадав я про музику, бо під час моїх студій у Граці (Австрія), декан архітектурного факультету д-р Фрідріх Зоттер одного разу висловив думку своїм молодим студентам, що архітектурний проект — це „заморожений музичний акорд“. Бож музичний акорд своїми компонентами, подібно як архітектурний твір своїми пропорціями та кольорами, творить гармонію мистецької композиції.

Слід належно підкреслити, що архітекти мають далеко менше контакту зі суспільством як інші професіоналісти тому, що пересічно заможний громадянин дуже рідко заангажує архітекта, а у значній більшості взагалі не заангажує. Для потреби, наприклад, житлового дому-резиденції він звичайно набуває вже споруджений дім, а професіоналісти переважно урядують у винаймалих борах професійних будинків. Коли хтось хоче побудувати новий дім, то може контактуватися з контрактором, який має десятки вже пригатованих стандартних планів, котрі є виготовлені у такий спосіб, що даний дім можна відносно економічно сконструювати, без оплати професійних послуг архітекта. До архітектів звичайно звертаються люди, які мріють про будинок нестандартний, але сконструюваний у спосіб точний до їхніх бажань, якщо хочуть мати будинок, який був би оригінальним і щоб він відрізнявся від інших. Наведу також приклад, чому архітект має менше контакту зі суспільством як інші професіоналісти, бо громадянин у загальному частіше та більше потребує лікаря, адвоката чи книговеда як архітекта. Винагорода цих професіоналістів є відносно поміркована і пацієнт чи клієнт може собі на це дозволити. Щодо професії в архітектурі, то до архітекта звертаються клієнти, які можуть диспонувати капіталом у сьогодишній час приблизно від 100,000 дол. і більше, бо цією сумою оплачується в дійсності заангажування архітекта до даного проекту. З меншим капіталом, клієнт, як я вже згадував, звертається безпосередньо до контракторів та оминають архітекта. В таких життєвих обставинах, архітект здебільше має до діла головним чином будівельними комітетами культурних осередків, розважових підприємств, шкіл чи церковних храмів.

(Продовження буде)

Москва покликається...

(Закінчення зі стор. 1)

повідувати фашизм, з того роду свободою слова, що всі чесні люди в нашій країні та в інших країнах мусять поборювати.

Цього роду книжки не зближують людей ближче до себе та не підтримують справи диктатури. Напаки, вони розпалюють ненависть та ворожнечу між народами та сприяють поступу диктатури.

Книжку Джорджа Орвела „Звіряча фарма“, яку виставила Нова Американська бібліотека, сконфісковано, так як її було сконфісковано на першій міжнародній книжковій виставці в 1977 році. Але другу книжку Орвела, „1984“, яку було сконфісковано в 1977 році, цього року пропущено.

Одна з цих книжок, що її сконфісковано, а яку не бу-

ло видано в Америці, це „Політика й сила: ЗСА/СССР“, авторства Збігнєва Бжезінського та Самуєла Гонтінгтона; її видала Британська Видавнича фірма „Пенгвін“.

В інших повідомленнях з Москви, „Нью Йорк Таймс“ поінформував, що досі со-вєтські власті сконфіскували 35 американських книжок таких авторів, як: Олександр І. Солженіцин, Олександр Д. Сахаров, Джон Бредлей, Бенсон Л. Грейсон, Джордж Орвел, Йоанн С. Фест, Джон Бергер, Пітер Різ, Міхал Барнішніков, Дін Чесно, Ерл Ф. Земке, Томас Емерсон, Чарльз Пейн, Рже Манвіл, Бернард Парес, Валери Паноу, Менахем Бегін, Стівен Аллусва, Стівен Ф. Коген та інші.

У Боффало відзначають 50-ліття ОУН

Боффало (В. Шарван). — Організації Українського Визвольного Фронту міста Боффало і околиць відбули спеціальне засідання, на якому покликали комітет для відзначення 50-ліття Організації Українських націоналістів, яке відбується заходами Українського Визвольного Фронту в Боффало, 14-го жовтня ц. р. о 10-й годині 3-й по половині в залі Організації Дому Дніпро при 562 Джессіс. Згадані відзначення відбуваються у формі бенкету з мистецькою програмою.

Головним промовцем на святі буде старшина УПА і в'язень совєтських концтаборів Мирон Мицько. Гостем на цих відзначеннях буде дисидент проф. Валентин Мороз.

Святочний комітет очо-

лили: проф. Зенон Саган — почесний голова, Богдан Мороз — дучий голова, Василь Шарван — заступник голови, інж. Микола Барницький і Іван Дроздовський — секретарі, Тадей Михасків і Іван Горбачук — організатори-господарі, комісія, Даша Процик — референт зовнішньої інформації, Дмитро Пітолай — фінансовий референт, Ігор Мороз і Даша Процик — програмові референти.

Комітет сподіється, що українська громада з Боффало і околиць своєю масовою участю віддасть поклін героям ОУН, які віддали своє життя в боротьбі за побудову Української самостійної Держави, як також і тим, що ще живуть і продовжують боротьбу в різних видах в рядах ОУН на протязі 50-ох років.

МУХА, ЧИ МАРІЯ?

(Закінчення зі стор. 2)

Професор Школи журналістики Колумбійського університету Джан Гогенберг, автор підручника „Де професіонал журналіст“ (Нью Йорк 1960) у розділі „Байографі фор мільйонс“ (стор. 261 і далі) так пише про цю проблему: „Тілом журналістики є факт, але серцем її є люди“. Вони дають журналістичне життя, тепло і сенс. Люди визначають журналістичні напрями і призначення. Якщо газета не цікавиться людьми, або не є на їхніх послугах, вона в демократичному суспільстві напевно припинить свою появу.

Де люди не жили б, вони передусім зацікавлені самими собою і подіями, які впливають на їхнє життя. Завданням газети є перемінити це інтенсивне персональне зацікавлення в журналістичній вартості, які притягають увагу тисяч, а то й мільйонів читачів.

Історію багатьох міст, містечок, осель можна відтворити на підставі звітів з вислідів, народних ювілеїв, святкувань, родинних свят, померлих людей. Це незалежно, чи події стосуються видатних, чи сиріх людей даної місцевості, чи околиць. Публікування таких подій — це великий плюс газети.

Імена самі по собі не є новинкою. Вмішування самих імен зробило газету телефонною книгою, чи путівником. Ім'я стає газетною новинкою, якщо з ним пов'язана якась подія, що має значення і може зацікавити суспільство.

Незалежно, в якій рубриці газети така подія і особа з нею пов'язана вміщена, істотним є подати

їм'я і прізвище правильно. Для редактора найбільш клопітливою є речова (фактична) помилка. Першим його завданням є перевірити ім'я, прізвище (також друге ім'я, чи хоч ініціал, бо може бути більше людей з таким самим іменем (і прізвищем). Імена і прізвища людей в новинах з винятком спорту і світу розваг, мусять бути подані в їх справжньому звучанні з титулом, якщо дана особа фактично його посідає. Невільно в пресі писати „Баб Вагнер“, „Джек Кеннеді“, але „Роберт Ф. Вагнер“, „Джан Ф. Кеннеді“. Коли дана особа загальною відома під здрібненим іменем (нікнеймом), напр. „Айк“, тоді після правдивого імені можна в дужках його додати. Вказане подати теж титул, становища чи функцію, яку дана особа виконувала, чи виконує, посідала, чи й далі посідає, напр., підприємець, економіст, професіоналіст, дипломат, видавець.

Першим „пробним каменем“ дописувача, чи кандидата на дописувача, є вміння подавати правильно імена і прізвища. Редактори газет ставлять це вимогу до репортерів-початківців і не дають їм авансу (промоції), поки вони не навчаться цієї лекції. Якщо така проба триває задовго — їх звільняють.

Це повинні мати на увазі дописувачі до наших періодиків. Читачі признають, що комічно виглядало б, коли б я підписав ці міркування не справжнім своїм іменем Володимир, а пестливо, як мене називають рідні і знайомі — „Дзюньо“ Барагура.

Пластові табори

Станиці

Вашінгтон

Від 1-го до 14-го липня ц. р. в державному парку Кетактен, в Мерилендських горах, відбулися новачкі та юнацькі табори Пластової Станиці Вашінгтон.

„Мандрівники небесних доріг“ — це назва табору новачок і новачків який наці-с-ляв 43-ох таборників, 7-ро булавних та 4-ох членів команди в складі: комендантка — пл. сен. Аруна Старух, заступниця — пл. сен. Христя Шипилява, бунчу-жна — пл. сен. Ірина Тра-ска, писар — ст. пл. Юстина Литвин. Протягом двох тижнів уявна мандрівка ви-д-ла новачків в небуденні світи. Щодня їхні ракетні томи причаювали на і-ну планету. І так, на „Планеті сміху“ відбувся веселий вогник, на „Планеті добра і зла“, під ніч Івана Купала, добро ви-ш-ло переможцем, а на „Планеті забутих пред-ків“ новачки навчалися про свою культурно-історичну спадщину.

Юначки, у числі 18, таборували своїм курсом під керівництвом пл. сен. Юрка Раковського і 3-ох членів булав: пл. розв. Ярка Соса, підкомендан-та, пл. розв. Юрія Гавля-ка, бунчуковика, та пл. розв. Адріана Шипилява, пи-с-ря.

Суттєвою частиною програми обох юнацьких таборів було гірське мандрівництво і пов'язані з ним вмілості практичного пла-тування: Мандрівництво, Табірництво, Піонерство, Картографія, Погодоозна-ство, Природознавство, Ку-хварення, Одне перо і Два пера, вмілості самозарад-ности. І так, 33-ох юна-чок/юнаків здало з успіхом 75 вмілостей. Щоб допо-м-гти перевести цю про-граму до табору доїжджали: пл. сен. Модест Захарченко, пл. сен. Зенко Стахів, пл. сен. Тереня Бень, ст. пл. Ромко Ясінський, пл. сен. Христя Кіналь і пл. сен. Орест Гаврилюк.

У неділю, 8-го липня ст. пл. о. Тарас Лончина від-служив польову службу Бо-жу для таборників і го-стей.

У рамках міжтаборової співпраці і святкування Року Дитини юначки розповіли новачкам про народні зви-чаї під ніч Івана Купала й вивели для них купальські хороводи. Юнацькі табори, знову ж співпрацювали в переведенні ватер, спорто-вих зайнятих та гірських мандрів. Дуже успішною була велика Прошальна Ва-тра, якою провела пл. сен. Аруна Старух при участі всіх таборників. Темною поважною частиною було — „На сторожі рідного сло-ва“. Табір юначок предста-вив, при власним музичним супроводі та з увагою до мовленого і співаного сло-ва, в'язанку віршів та пісень українських дисидентів. Опі-сля новачки і юнацтво роз-веселяло гостей піснями, помисловими інсценізаці-ями та сценками. Ватра була коротка, з вмілим і скорим чергуванням добре підго-тованих точок, і тим — еф-ективна.

Табіром лікарем був пл. сен. Орест Гаврилюк, а функції медсестер сповняли п-і Бендик і пл. сен. Дарія Мелех. Кухню проводила пл. сен. Аня Гаврилюк, ад-міністратією — пл. сен. Іван Сось.

Поміж учасниками табо-рів і членами булав також були пластуни з Балтимору Філадельфії, Олбані, Сира-кюз і навіть Північної Кери-ляни.

В ЕЛЛЕНВІЛІ...

(Закінчення зі стор. 1)

Сумівські колонії під час дефіляди

Командант Здвиж Роман Зварич відкрив офіційну частину, вітаючи Владика Андрея, отців, представни-ків українських організацій, сумівську молоддь та всіх учасників, заявляючи, що 28-ий Всеамериканський Здвиж проходить під гаслом „Честь і слава борцям за волю України“ і який при-с-вячений 320-річчю бою під Конотопом, 50-річчю стве-рення ОУН та 20-річчю смерті Степана Бандери, провідника ОУН.

Головну промову про ці три річчя прочитав голо-ва КУ СУМ-А інж. Миро-слав Шмигель, зупиняючись над значенням перемоги гетьмана України Івана Ви-говського над московським військом під Конотопом, про ролі й значення Ор-ганізації Українських Наці-оналістів впродовж 50-ти років і про великий вклад Степана Бандери в розбу-дову ОУН та в боротьбі українського народу за свою державну незалеж-ність.

Відтак привітальне слово виголосив Валентин Мо-роз. У своєму майже 45 хвилинному виступі Вален-тин Мороз схарактеризував ролі й значення Органі-зації Українських Націо-налістів у визвольній бороть-бі українського народу, до-в-ше заставив над діяль-ністю СКВУ і його проводу, заторкнув працю украї-нських молодіжних органі-зацій та виховання украї-нської дитини. Говорив він також про потреби англо-мовної газети з „украї-нським духом“, про свої у-спішні зустрічі з визначними особистостями західного світу та порушив багато інших справ.

Відтак Р. Зварич, коман-дант Здвиж, відчитав при-віт-благословення від Бла-женнішого Патріярха Йо-сифа Сліпого, довше приві-тання від голови Проводу ОУН Ярослава Стецька та згадав інші привітання, які наспіли від українських ор-ганізацій та установ.

Усно привітали Здвиж Ар-хископ Андрей та інж. Ігор Сохан, голова Край-ової Пластової Ради. Д-р Аскольд Лозинський лише назвав імена й прізвища американських політичних діячів, які надіслали писем-ні привіти, та відчитав ре-зольцію англійською мо-вою, яку будуть вислані пре-зидентаві Джімімі Картер-ові та державному секре-тареві Сайрусові Венсові.

Членів Президії предста-вила присутнім писарка Ко-манди Марія Барна, крім Владика Андрея та голови Крайової Пластової Ради інж. І. Сохана до Президії входили: ігумен о. д-р Во-лодимир Гавлич, ЧСВВ, Б. Мазур, голова УНПомо-чі, о. Іван Ткачук, П. Скачу-ровський від ГУ УПА, пор. Лев Футала від ГУ ОЧСУ, Гр. Полці від українсь-ко-американських ветеранів, Андрій Дубанівський, КУ

СУМ Канади, О. Рожка від ЦУ СУМ, п-і М. Лозинська від ГУ ООЧСУ, Слава Ру-бель від централі УККА, д-р Богдан Футей від Відді-лу УККА Клівленд, О. Дау-ків — голова КУ ТУСМ-у, М. Дашак з Австралії, Ле-Сосновський — голова ук-раїнсько-американського відділу Республіканської партії в стейті Нью Йорк, Роман Маринювич — ди-ректор радіо-телевізійних програм, Іван Кобаса від Ради Культури СКВУ, Оль-га Томашівська від допомо-гової організації в Нью Йо-рку, проф. П. Андриєнко-Данчук від Шкільної Ради при УККА, д-р Петро Гой від УВУ, мгр Степан Хемич від ФКУ, мгр Іван Буртик від Фундації УВУ, Воло-димир Синтух — заступ-ник голови КПС, проф. Іван Телюк, Р. Припхан, Б. Ка-шуба, Я. Кривий і Я. Пала-тайко від ГУ Братства І-ої Української Дивізії — УНА, М. Мицько від КУ Органі-зації Оборони „Лемківщини“ і М. Хоманчук від КОУА-у — Відділ УККА в Нью Йо-рку.

Український Народний Союз репрезентував голо-вний пресдідник д-р Іван Флис, а д-р Євген Федорен-ко — радкацій „Свободи“. Таборовий хор під дири-гентурою проф. Романа Ле-вицького виконав дві пісні, а дефілядою Сумівських Колон перед головною три-буною, на чолі з В. Моро-зом у сумівській уніформі, закінчено офіційну мані-фестаційну частину.

Після цього продовжува-лися фінальні спортивні зма-гання. А у 5-й годині по-ловині відбулось закриття вишкільного табору ім. Степана Бандери, який про-вадився протягом останніх трьох тижнів перед святом Праці. Команду табору очолював Корнелій Васи-лик, а головним виховни-ком був проф. Зенон Саган, до інструкторського скла-ду входили: Валентин Мороз, д-р Петро Мірчук, мгр Осип Рожка, мгр Іван Коба-са та Юрій Джулдар.

Вечором, в 7:30 відбулася друга частина мистецької програми з участю: танцю-вальної групи „Ліман“ (мистецький керівник О. Лисюк) Осередок СУМ-А в Балтиморі; Танцювальний гурток „Карпати“ (мист. керівник В. Удєйчук) ОСУМ-А в Йонкерс; Духо-ва оркестра з Монреалю під диригентурою Юрія Ку-лицького; Танцювальний ансамбль під керівництвом Б. Лика при ОСУМ-А в Рочестері; гра на бандурі М. Халутки з ОСУМ-А в Авборн, Н.Й., та солістки Зірки Дашак з Перту, Зах. Австралія.

Цього ж дня, пізно вecho-ром, розпочалася забава з танцями під звуки оркестри Богдана Гірянки та „Ве-чірного дзвону“ з Монте-реалю.

Зустріч-Здвиж фільмував Мирослав Кулинич.

ОЛЕНА ЗВИЧАЙНА та МИХАЙЛО МЛАКОВИЧ

ВОРОГ НАРОДУ

ПОВІСТЬ У ДВОХ ТОМАХ

Том перший: Проти Течії. Том другий: Планета Рабіа. 939 сторінок. Ціна 15.00 дол. Замовляти: книгарський зідділ при „Свободі“, пере-силаючи чек або поштовий переказ, долучуючи 75 центів на кошти пересилки.

„Svoboda“, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303

ВИКОРИСТАЙТЕ НАГОДУ:

РІДКІСНІ ВИДАННЯ!

Андрій Яковлів: „ДОГОВІР ВОГДАНА ХМЕЛЬ-НИЦЬКОГО З МОСКВОЮ 1854 р.“ — \$2.00

Микола Ковалевський: „ПРИ ДЖЕРЕЛАХ ВО-РОТБИ“ — мемуари — 3.50

Авраам Шпірн: „У СОВЕТСЬКІЙ КАТІВНІ“. Із свідчень політв'язня — 1.50

Замовляти можна в книгарському відділі при „Свободі“, пересилаючи чек або поштовий переказ:

„SVOBODA“ BOOKSTORE

30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303

ЗБОРИ

ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ,

9-го ВЕРЕСНЯ 1979 р.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Місячні збори Б-ва св. ап. Петра і Павла 102-й Відд., о год. 11:30 рано в церковній залі св. Йосафата, 5720 State Rd., Parma, Ohio. — А. Жруга, предс., М. Бобченко, секр.

Мілена Рудницька

Невидимі

Стигмат

Книжка у твердій темній-брон-зовій обгорці. Із золотими суцями. 682 сторінки. Із фо-тографічною документацією. Ціна 15.00 доларів.

SVOBODA

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07303

Мешканці стейті Нью Джерсі 10 боу'яуз 5% стейтвого податку

FOR RENT

BUILDING FOR RENT

WITH MODERN APT.

Call 1-(914) 626-5651

BEFORE 5 P.M.

ПОШУКУЮ БРАТА

МАРИЯНА СТЕПАНОВА

Біля 50 років життя, уродж. в с. Раковці, р-н Теребовля, кол. Підгайці, Зах. Україна, син Івана і Катерини з дому Гринів, забрані в 1943 р. до Німеччини, працював в Лорнбах. Знав би про нього або він сам, прошу писати:

EMILIA WLADYSLAW

STELMACH

(Urbanik Restaurant, F. T.

1182 N. Milwaukee Avenue

Chicago, Ill. 60622

HELP WANTED

MALE-FEMALE

ПОТРЕБНО

СЕКРЕТАРКА

уряднички до адвокатської канцелярії, знання машинописання, стенографії, украї-нська мова.

Платня за домовленням

Тел.: (212) 254-2260

REAL ESTATE

WOMAN APPAREL STORE Proven and consistent money maker, modern and attractive real estate, hi-quality and meticulous operation in the Catskills. Rent or sale with good terms. A rare opportunity. Owner retiring. Particulars furnished upon request.

KKE REALTY CORP.

90 N. Main Street

Ellenville, N.Y. 12428

Tel.: (914) 647-4110 or 647-5557 evenings and weekends

1/2 милі від Союзівки,

на чудовому місці продается

1-РОДИННА ХАТА І МОТЕЛЬ

з 5 АПАРТАМЕНТАМИ.

Можна купити цілість або

окремо. Тел.: (914) 626-7088

або (201) 778-0717

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами

в BRONX, BROOKLYN,

NEW YORK І ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА

ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y.

ORegon 4-2568

Richard H. Burnadz

УКРАЇНСЬКИЙ

ПОГРЕБНИК

McNERNEY BURNADZ

FUNERAL HOME

371 Lakeview Avenue

CLIFTON, N.J.

Phone (201) 772-1880

R. H. Burnadz —

J. J. McNeerney

Funeral Directors

Chapels available through

out the Metropolitan Area.

SINKOWSKY

FUNERAL SERVICE

3535 East Tremont Avenue

BRONX, N.Y. 10465

Tel.: 868-2475

191 Avenue "A"

NEW YORK, N.Y. 10009

Тел.: 674-3630

Директор ЙОСИФ

СЕНКОВСЬКИЙ

Займає влаштування по-хоронів в каплицях, по-хоронів в козпів райо-ні міста. Похорони по ін-дивідуальним цінам.

СКЛАДАТИ ГРОШІ ЧИ ПОЗИЧАТИ

НАЙКОРИСНІШЕ

у Федеральній Кредитовій Кооперативі

„САМОПОМІЧ“

в Нью Йорку

Дивіденда 6.5% з чвертьрічним

від ошадностей нарахуванням

• ЖИТТЄВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ відповісно до ошадностей —

АЖ ДО ВИСОТИ \$2 000 00

• ОДНО ДО ШІСТЬ РІЧНІ ОШАДНОСТЕІ ЦЕРТИФІКАТИ

від 6.75% до 8% річно — з чвертьрічним нарахуванням.

• ПОЗИЧКИ ОСОБИСТІ ТА ГІПОТЕЧНІ (мортгеджі) на до-

гідних умовах сплати.

• ПОЗИЧКИ ЗАБЕЗПЕЧЕНІ ДО ВИСОТИ \$10 000 00 на кош-

т Кооперативу.

• ПОЗИЧКИ НА АВТА.

• СТУДЕНТСЬКІ ПОЗИЧКИ — до сплати після покінчення

студії.

• Вільний від прибуткового податку ПЕНСІЙНИЙ ФОНД

(IRA) НА 8% РІЧНО.

• ЧЕКОВІ РАХУНКИ (SHARE DRAFT)

• ГРОШЕВІ ПЕРЕКАЗИ ТА ПОДОРОЖНІ ЧЕКИ знаної в ці-

лому світі фірми American Express

АДРЕСА

SELF RELIANCE (N.Y.) FEDERAL

CREDIT UNION

108 Second Avenue ■ New York, N.Y. 10003

Tel.: